

UDBJERG SOGNS KIRKEBLAD

MENIGHEDS- OG ORIENTERINGSMØDE

Menighedsrådet indbyder til offentligt møde i Laden 8, i Sæd
Torsdag den 13. august 2020 kl. 19.00.

Her vil vi holde Menigheds møde med

- beretning om virksomheden i det forløbne år
- orientering om planlagt virksomhed
- Redegørelse for regnskabet for året 2019
- Forelæggelse af budget for året 2020

Orienteringsmøde

Senere på året skal der afholdes valg til menighedsrådet.
Til menighedsrådsvalget i 2020 er valgformen nu ændret.
Vi vil derfor orientere om de nye regler og muligheder.
Tidligere blev menighedsrådet valgt ved opstilling af valglister.
Fremover foregår valget på en valgforsamling.
Valgforsamlingen i 2020 finder sted den 15. september

Alle er velkomne, kaffen er gratis.

Menighedsrådet

DE BLÅ GENDARMER

Året 1920 er vel uden sammenligning – i hvert fald i historisk tid - det mest omskiftelige, begivenhedsrige og betydningsfulde år i Udbjerg sogns lange historie. Sognet, der ved afstemningen den 10. februar samme år klart stemte for en forbliven ved Tyskland, blev tilhørende 1. afstemningszone dansk grænsesogn og dermed snart bosted og virkested for adskillige fortrinsvis yngre mænd, de blå gendarmere.

Det faldt således i deres lod i noget nær en generation gennem deres væremåde og færden i og uden for tjenesten og deres deltagelse i det offentlige- og folkelige liv at være med til at præge det sogn, hvor de først blev udstationeret, hvor de hurtigt faldt til, hvor de efterhånden af den "indfødte" befolkning bredt blev anerkendt og respekteret som ligeværdige medborgere. Udbjerg sogn blev således også deres sogn.

Direkte velkomne i de første majdage 1920 var de vel ikke og kunne de forståeligt nok ikke være, hvor de blev en forholdsmæssig stor del af et lille samfund, der naturligt måtte lide af en vis håbløshed over de nationalpolitiske omvæltninger, over de meningsløse og endnu smertelige tab af de mere end 30 unge mænd fra vort sogn, der blev derude, og over efterveer af den tåbelige krig, der i alle henseender stadig satte sit præg på efterkrigstidens dagligdag.

Egentlig nedskrevne tilgængelige personlige og lokalt prægede beretninger fra den tid er en mangelvare, men ej heller spredte mundtlige vidnesbyrd fortæller noget negativt om modtagelse og behandling af de mange nye. Havde det virkelig været så, ville beretningerne herom nok have haft rimelig gode kår i den mundtlige overlevering og vel ikke blevet mindre udpenslede med årene. Det var fremkommelige folk nordfra der kom til det fremkommelige folk i Udbjerg sogn.

Jo det var gode folk, der kom fra den gamle grænse - fra egnen syd for Ribe - for at overtage bevogtningen af grænsen i det, der blev til 14. afsnit, Sød og 15. afsnit Dyrhus, hvortil Sødmark og Udbjerg hørte. Vel var der nogen iblandt, som aldrig skulle have været ansat, men de blev hurtigt udskilt og hjemsendt.

Grænsegendarmeriet var i sin oprindelse et militært opbygget korps med militær disciplin og strafferet - et par dage i skyggen bag tremmerne var en mulighed. Bevæbningen var oprindelig karabin med påsættelig bajonet. Tjenesten var patruljetjeneste til fods i det åbne land, hvortil kom visse tolmæssige opgaver. Gendarmene, der alle havde aftjent deres værnepligt, var overvejende rekrutteret blandt unge fra handel, håndværk og især landbrug - således på sin vis jævne ligemænd med den befolkning, de kom til, og dermed måske en del af forklaringen på, at det gik, som det gik. De kom fra hele det gamle land, men de kom også fra området syd for

den gamle grænse, eksempelvis Hermann Gram, Otto Madsen og H.C. Henriksen. Sidstnævnte havde måttet tjene som tysk soldat under Verdenskrigen.

Hermann Gram i sin blå uniform.

Problemet med at skaffe husly til de mange syntes uløseligt, så der var, hvilket næppe har kunnet være i overensstemmelse med dansk retsopfattelse, indført tvungen indkvartering det første halve års tid. Næppe umiddelbart til glæde for hverken den tvangsindlagte kvartervært eller den tvangsindlogerede, men den gensidige fremkommelighed vandt også her, endda på tværs af nationale tilhørsforhold. Indkvarteringen voldte problemer. Afsnitlederen for 14. afsnit Hast, der var tidligere kommandosergent og i øvrigt just ikke var mest kendt for alt for slebne manerer - han skulle ikke have undset sig for at spytte på gulvet, når han havde ærinde hos ansatte -, var en praktisk og handlingens mand, hvilket følgende turde vidne om, da han stod og manglede et kvarter til den nyankomne og nyansatte Otto Madsen, som han tog med på inspektion åbenbart ud fra den gode gamle regel, kommer tid kommer råd. I den mørke aften mødte de den patruljerende Hermann Gram. Hermann og Otto var fra samme egn. "Nå, de herrer kender hinanden. God vagt og godnat", sagde Hast og forsvandt i mørket.

Otto og Hermann måtte dele værelse og seng den nat og kvartervært Gasenzer, Stenvej 2, Sød havde ufrivilligt fået en logerende mere. Et klart eksempel på den første tids kummerlighed. Efter tvangsindkvarteringsens ophør fortsatte mange lejemål, mens andre skiftede kvarter til bedre forhold.

For de mange ugifte var kammer med kost de første år en brugbar løsning. Vanskeligt, næsten umuligt, var det for dem, der havde efterladt kone og børn ved den gamle grænse, eller dem, der gik i giftetanker. Udbuddet af ledige lejligheder og aftægtshuse var det småt med - egentlige aftægtshuse var der vel ingen af i sognet -. Udbud og efterspørgsel skulle sine steder langs grænsen have påvirket lejepriserne og dermed gjort alvorlige indhug i lønningsposen, for endnu omkring 1931 var en grænsegendarms årsløn 2.550,-kr. plus sted- og reguleringstillæg samt natpenge. Lønnen var endnu mindre efter lønningsloven af 1919, så der var absolut intet at rutte med i de små gendarmhjem.

Staten måtte ind i billedet. Her i sognet blev for 14. afsnits vedkommende skaffet seks boliger, dels ved en ombygning af Sønderbækvej 4, dels ved opførelse af Sønderbækvej 6. På Sødmark ligeledes et dobbelthus,

Udbjergvej 11, nu ved ombygning forandret noget. Det lettede, men løste ikke problemerne. På længere sigt måtte de unge mennesker, der var blevet giftelystne og giftmodne selv ud på markedet enten som købere eller nybyggere. Til den første gruppe hørte Niels Peter Andreasen, der købte købmand Honore's nu nedbrændte, stråtækte hus, Grøngårdvej 19, Sæd, H.C. Henriksen der købte Den Gamle Vej 4, Sæd, Niels K. Lautrup, der købte den senere nedrevne Grænsevej 7, Sæd. Folmer Jensen boede Søndersøvej 4 i Udbjerg og købte senere Udbjergvej 9 på Sædmark. Blandt "nybyggerne" kan i flæng nævnes Hermann Gram, Grøngårdvej 8, Sæd, Alfred Sørensen (lille Søren) Grøngårdvej 22, Sæd, Otto Madsen, Grænsevej 14, Sæd, Valdemar Jensen, Udbjergvej 18, Sædmark, Chr. Aug. Jensen, Nørresøvej 1, Udbjerg. Gifte sig gjorde de på stribe. Mange med piger fra sognet. Her bare nævnt nogle stykker, Julius Sund med Ingeborg Nielsen, Sæd, Otto Madsen med Marie Nielsen, Sæd, Hans K. Hansen med Anna C. Nielsen, Sæd, Valdemar Jensen med Heilwig Bruhn, Sædmark, Chr. Aug. Jensen med Metta Ottsen, Udbjerg, Knud Jørgensen med Grethe Hansen, Sæd. Andre hentede deres koner fra egnen nord for den gamle grænse, hvor de havde gjort tjeneste, andre igen fra deres hjemegn. Gennem årene blev tjenesten passet med omhu, de faste poster ved grænseovergangstederne Sæd og Møllehus, men også den mere krævende patruljetjeneste på det forblæste dige fra Møllehus til Vindtved.

I mange år – i hvert fald i mellemkrigstiden - var tjenesten skåret efter en læst med fire timers tjeneste efterfulgt af otte timers hvile. Eksempelvis nattjeneste 00-04, otte timers frihed til tolv. Derefter tjeneste til kl. 16 og igen otte timers frihed.

Således en uges tid, hvorefter vagttjenesten efter et fridøgn blev 04-08 og 16-20 og så fremdeles. Denne

evindelige skiften tjeneste stillede væsentlige krav til evnen til med korte mellemrum at kunne ændre døgnets rytme og ikke mindst kunne ændre sovevaner og få søvnbehovet dækket. Problemer der nok har været noget oversete af den udenfor stående samtid, og man havde da også lidt kig på dem. Lettere drillende kunne undertiden høres sagt: "Dem mæ de blank knappe, de laue it naue!" Deres færden i alle døgnets timer i al slags vejr var kendt af alle. Den blev ovenikøbet ikke mindst, når mørket havde lagt sig tungt over sognet, af mange følt som en betryggelse. Men noget egentligt synligt fysisk arbejde, der kunne gøres op som antal rækker udtyndede roer, hjemkørte hølæs eller tælles op i kr. og øre var der ikke tale om. Deres tjeneste og dermed arbejde var grundlæggende af forebyggende karakter, som ikke lader sig opgøre. Udmøntet i deres vagtsomme tilstedeværelse snart her snart der parat til selvstændigt at gribe ind, hvilket jo da også gav tjenesten et faremoment.

Livligt smugleri, ulovlig grænseovergang ofte en kombination af begge dele hørte tyverne til. Der findes en beretning om en anholdelse af to farlige personer ved jernbanebroen foretaget af gendarm Anton Johansen. Da han ad jernbanestien kom til Tønder H. med de anholdte udviklede situationen sig voldsomt og faretruende. Ligeså vidste generationen fra dengang at berette om en skudepisode i området syd for Sædholm, hvor der dengang boede et par polske familier - derfor i årene umiddelbart derefter kaldt Polen - Disse polakker skulle have haft et meget afslappet forhold til dette at smugle i større stil, og de veg ikke i opdagelsens stund tilbage for at bruge våben, så grøfterne derude kom i den følgende skudduel til at virke som skyttegrave.

Under en konfiskation af en kasse spiritus kom vagtmeister Hast efter de foreliggende udsagn temmelig forsættigt "for skade" at knække halsen på et par flasker rom til

Den første grænsebygning ved Sæd 1920.

*Stående fra venstre
gendarmene:
Otto Madsen
Hans J. Christensen
Knud Jørgensen
Niels K. Lautrup
Hans C. Hast*

*Siddende fra venstre:
Vilhelm O. Feddersen,
politibetjent
Hans N. Vind, tolder*

glæde for et par gendarmere og ikke mindst for ham selv. Hans ordre lød i øvrigt at konfiskationsrapporten skulle tilføjes "Gået i stykker under transport!"

De første hytter ude på posterne, hvor der "kunne søges læ" var næsten mere end primitive, kun med en halvdør forneden intet foroven, men dog tiden taget i betragtning med den "store bekvemmelighed", at de på soklen kunne drejes så de vendte ryggen mod vinden - vel som oftest vestenvinden -. Med årene blev de af beskedne materialer - det kunne ligne affaldsbrædder - opførte hytter, der alene syntes at blive holdt sammen af tagpap og utallige tætsiddende papsøm, mere bekvemme, ja næsten hyggelige. Ældre i sognet vil måske kunne huske Rammershøj opkaldt efter gendarm Rammer, der boede til leje i Lillestrømvej 1. Rammershøj lå lunt indkilet i sandskrænten og omgivet af unge grantræer ved Sædholm. Kom vagtmesteren på inspektion, en kollega eller andet godtfolk forbi, så blev der altid snakket om vejret, sognets lilleverden blev vendt endnu engang, landspolitikken drøftet og den umulige verdenssituation ordnet. Den tog sig meget enklere ud og lod sig lettere ordne fra Rammershøj, fra hytten ved Bremsbøl, fra hytten på jernbanebroen eller fra de andre hytter.

Men der var da også en tilværelse uden for tjenesten, for de fleste en meget aktiv tilværelse med travl og interesseret syssel omkring hus, fjerkræhold og ikke mindst have. Lige så synlige de var i deres blå uniformer i tjenesten, var de i de samme uniformer uden for tjenesten, for det var i de tider, hvor uniformeret personel og ikke mindst grænsegendarmene bevidst bar deres uniform med stolthed! De var også synlige på anden vis. De var synlige i det lokale politiske arbejde, sogneråd og andre kommunale organer og derigennem med til at præge arbejdet. De var synlige i det folkelige virke og derigennem med til at præge danskheden i sognet.

Egentlig partipolitisk engagerethed i form af medlemskab af politiske partier var ikke fremtrædende, har muligvis slet ikke været tilfældet, men stemmetallene i et så lille sogn som Udbjerg fortæller da et og andet. Når halvdelen eller lidt flere forlods stemte på mindretallets parti, og man i øvrigt havde blik for den øvrige dels erhvervsmæssige sammensætning efterlades næppe tvivl om, at socialdemokratiet nok havde broderparten af gendarmernes stemmer. Et par vagtmestre mente vel, at det var passende at stemme konservativt. Enkelte glemte ikke arv og tidligere miljø og holdt ud hos venstre, der i de tider ikke var noget tjenestemandsparti. Nogle stemte radikalt, for øvrigt lidt af en selvmodsigelse eftersom de loyalt tjente et korps med bevæbning og visse militære traditioner, hvilket ikke rigtig harmonerer med radikal politik. Fra tid til anden mente en enkelt at have forstået retsstatspolitikken, ligesom der findes et eksempel på, at en enkelt en tid så lyset fra øst "Det er fra Moskva solen skinner!" Han endte med, da han fik lidt penge på bankbogen at stemme konservativt.

Sognerådspolitik var noget ganske andet, det var uafhængigt af politiske tilhørsforhold, dengang en forsigtig småkonservativ politik, som man delte med den øvrige befolkning. Et forsøg fra korpsledelsen i Gråsten i en sag at påvirke, fik af Otto Madsen, mangeårigt sognerådsmedlem og sognerådsformand 1950-54 og igen 1962-66, den kølige tilbagemelding: "Mine tjenestelige ordrer modtager jeg fra Gråsten, og dem følger jeg til punkt og prikke, men sognets anliggender klares alene i Udbjerg sogn!"

I slutningen af tyverne var Julius Sund medlem af sognerådet. Han blev efterfulgt af vagtmester Bregnhøj - morfar til Hans Nielsen, der selv kom til at tjene korpset, og til Svend Nielsen - til at tage over som første danske sognerådsformand i en for sognet meget vanskelig periode. En opgave der løstes dygtigt og myndigt. Også Hermann Gram var en periode rådsmedlem. Men i menighedsråd, sygekassebestyrelse, skolekommission, forældrenævn var gendarmene ligeledes virksomme. Ja, havde de ikke været og været så leveringsdygtige, som de var, ville det elevmæssigt have set skralt ud for den danske skole. Det var dog i det folkelige arbejde omkring foredragsforening med dens mange og alsidige aktiviteter og omkring forsamlingshuset mange fik betydning. De fleste brugte på et eller andet tidspunkt tid - nogen endda megen tid - på bestyrelsesarbejde, men lige så værdifuldt var den folkelige opbakning, der lå i, at næsten alle - især i de yngre år - mødte op til arrangementerne, uanset om de just var hjemkommet fra tjeneste eller fire timers nattjeneste stod for umiddelbart efter. En folkelig grøde, der næppe lader sig genskabe nogensteds mere.

Nogle af de mange fra 1920 blev i tidens løb afskediget, andre søgte anden tjeneste, forfremmede måtte flytte, men nogle blev. Nu er også de indhentet af det for alle engang uafvendelige, men deres gravminder på kirkegården vil ind i næste århundrede fortælle eftertiden, at de har levet og virket i sognet. Derfor, for eftertiden afrundes denne måske lange men alligevel ufyldtestgørende beretning med nævnelse af disse gravminder.

Niels Peter Andreasen
Hermann Gram
Hans K. Hansen
Alfred Hausted
Hans Chr. Henriksen
Chr. Aug. Jensen
Folmer Jensen
Valdemar Jensen
Knud O. Jørgensen
Niels K. Lautrup
Otto Madsen
Andreas Sørensen
Chr. V. Østergaard

Svend Hansen, 1994

Dorothea Lindow.

DEN TYSKE PRÆSTESTILLING

Vores tyske præst Achim Strehlke valgte i august 2018 at opgive sin stilling for at tiltræde et nyt embede i Tyskland.

Derefter blev stillingen opslået som ledig. På grund af blandt andet problemer med overførsel af pensionsordninger trak stillingsbesættelsen ud. Det endte med at stillingen måtte genopslås.

Men efter halvandet år lykkedes det endeligt at få stillingen besat igen. Den 1. april 2020 tiltrådte Dorothea Lindow som præst for de tyske menigheder i Tønder og Ubjerg sogne. Hun kom fra Kirchenkreis Ostholstein, og hun har arbejdet som præst med forskellige områder. Den sidste arbejdsopgave var

hovedsageligt som plejehjemspræst, men hun medbringer også erfaring indenfor børne- og ungdomsarbejde. Ved siden af opgaven som sognepræst vil hun også varetage opgaver for biskoppen i Ribe.

Hun nåede lige at komme til Tønder før grænsen blev lukket og næsten alt også kirkerne blev lukket ned på grund af COV-19. Hendes indsættelse var planlagt og forbedret til den 5. april 2020, men den måtte også udskydes. Dorothea Lindow taler kun tysk, men er helt indstillet på at lære dansk, og har så småt begyndt at lære sproget.

Med lidt forsinkelse på grund af COV-19 blev hun søndag den 21. juni 2020 officielt indsat i embedet her i sognet af provst Christina Rygaard Kristiansen.

Fra menighedsrådet ønsker vi Dorothea hjertelig velkommen og vi glæder os til samarbejdet.

ERSTE GEBRAUCHSSPUREN GIBT ES SCHON, ABER NOCH BIN ICH „DIE NEUE“

Dorothea Lindow, tysk præst

Seit dem 16. März 2020 wohne ich in Tondern, seit dem 1. April 2020 bin ich Eure neue deutsche Pastorin in Uberg und Seth, gemeinsam mit Kirsten Elisabeth als dänischer Pastorin.

Ein Rückblick in Stichworten, denn ich habe schon ganz viel gelernt, lerne jeden Tag Neues dazu. Zum Beispiel wusste ich vorher nicht:

- Nach Uberg fuhr man früher mit dem Schiff, wenn man den Gottesdienst besuchen wollte.
- Die Richtlinien für Windmühlen diesseits und jenseits der Grenze sind sehr unterschiedlich.
- Der deutsche „Garten“ ist kein dänischer „gård“.
- In der Kirche in Uberg möchten sich manche am liebsten auf den Fußboden legen, um die schöne Decke anzuschauen.
- Auch wenn die Landschaft so dünn besiedelt aussieht, gibt es dort ganz viele ganz nette Menschen.
- Wenn ich irgendwann dänisch verstehe und vielleicht auch sprechen kann, heißt es noch lange nicht, dass ich auch Sønderjysk verstehe.
- Kirchensängerinnen kannte ich vorher nicht, weder als Mensch, noch als Beruf.

-

Ja, wie Ihr lesen könnt, habe ich vieles gelernt und lerne jeden Tag Neues dazu. Manches mag für Euch selbstverständlich sein, weil man manchmal gar nicht ahnt, was das gegenüber alles nicht weiß. Ich bitte Euch also um Eure Unterstützung. Wenn Euch etwas Merkwürdig vorkommt, sagt es mir; vielleicht weiß ich manches einfach nicht. Wenn ich in Fettnäpfchen trete, seid so nett und helft mir heraus. Und wenn Ihr Lust habt, mich näher kennen zu lernen, schaut im Gottesdienst vorbei oder ruft mich an. Dann verabreden wir uns, sodass wir voneinander und umeinander wissen.

- Und ich hoffe, dass ich Euch besser kennenlernen werde
- Und ich hoffe, dass Ihr Euch über mich freut, denn ich freue mich sehr, hier zu sein, hier zu leben und so viel Neues zu entdecken.

Auf ein gutes Miteinander, seid herzlich begrüßt
Dorothea Lindow
Mail: dl@km.dk - Tel.: 20 35 79 64.

BYENS TORV

I foråret har det været to arbejdsdage. En, hvor alle blev inviteret til at give et nap med og en i Corona perioden, hvor forsamlingsforbuddet kun tillod 10 borgere at deltage. Stærehotellerne og køkken-/ toiletbygningen blev olieret, området blev indhegnet, ukrudt fjernet og hækken ved legepladsen blev klippet tilbage. Desuden blev grillen fra legepladsen flyttet over på byens torv ved shelterne.

Jacob Lorenzen har fået fat i den gamle brand-sprøjte fra Sæd frivillige brandværn. Fra februar til juni har den stået midlertidigt på det sted, hvor sprøjtehuset tidligere lå. I forbindelse med ansøgningen for flere år siden til etablering af byens torv, søgte lokalrådet om lov til at etablere en træbygning til opbevaring af redskaber, fx treklover, græsslåmaskine osv. Bygningen skal placeres parallelt med multibanen og Tygsens gård. Lokalrådet foreslår, at denne træbygning udvides, så der bliver plads til at udstille den gamle brand-sprøjte.

Byens torv har været flittigt brugt både af lokale og skoleklasser fra Tønder. I det store og hele er det forløbet fint og det er dejligt, at udenbys folk er glade for at komme i vores landsby. Det har dog været nødvendigt at henvende sig til skoler og børnehaver for at præcisere, hvordan man efterlader området og det har virket fint. Endvidere har det været nødvendigt at præcisere, at der skal være ro på pladsen senest klokken 22 og at der ikke må køre biler ind på pladsen. Disse ordensregler er under udarbejdelse og bliver opsat hurtigst muligt.

STÆREHOTELLERNE

Der har været rift om at overnatte i stærehotellerne siden de blev færdige. Med adgang til toilet og køkken samt mulighed for et koldt brusebad, er stærehotellerne en luksusudgave af en shelter. De overnattende kan købe brænde til bålstedet og kan desuden benytte faciliteterne på byens torv.

Lokalrådet arbejder på at finde en "platform", hvor stærehotellerne kan bookes og indtil da, kan man finde shelterne på udinaturen.dk og app'en shelter eller man kan henvende sig til Lars Thomsen, hvis man vil booke en overnatning. Der bliver ikke givet tilladelse til at sætte telte op.

PAKKEBOKS

Ved siden af bryghuset er der nu opstillet en pakkeboks, hvor man kan modtage sine pakker. For at kunne benytte boksene, skal man downloade Postnords app "Nærboks"

VINDMØLLEHYTTEN

Informationshytten om vind er færdig og man må gerne gå ind og kigge. Der er ikke så meget information endnu, men der arbejdes på sagen og lokalrådet søger penge til etablering af oplysnings- og undervisningsmateriale. Vi har bl.a. fået 65.000,- kr af SE- Vækstpulje og 10.000,- kr / vindmølle af Skovgaard Invest.

Informationshytten er finansieret af Den grønne Ordning ligesom hovedparten af byens torv.

TILFLYTTERHUS

Lokalrådet har lavet det indledende arbejde med etablering af et tilflytterhus. Hermed menes kontakten til Balance Danmark og Tønder kommune. Undervejs i processen har borgerne i Sæd og Ubjerg været inviteret til orienterende møder.

Det har resulteret i, at der i foråret blev etableret et ApS med 16 andelshavere, som alle har skudt private penge i ApS'et. Udover dette har Tønder kommune bevilget godt 200.000,- kr til renovering af huset. Efter at huset, som ligger Lillestrømvej 5, er købt, er anpartshaverne gået igang med et større renoveringsprojekt.

Alle er velkomne til at kigge forbi og se, hvordan arbejdet skrider frem. ApS'et satser på at holde åbent hus, når renoveringen er færdig.

GENERAL-FORSAMLING

På grund af Corona måtte vi aflyse generalforsamlingen i foråret. Efter at forsamlingsforbuddet nu er lempet satser vi på at afholde generalforsamlingen søndag den 30. august klokken 16 i LADEN i håb om, at der sker yderligere lempelser mht til antal.

UDVIKLINGS-PLAN

Lokalrådet har søgt kommunen om midler til at udarbejde en udviklingsplan for de kommende 5 år, hvor lokalbefolkningen i samarbejde med to konsulenter, skal forsøge at lave en plan for, hvor vi vil hen med vores by. Kommunen har bevilget 50.000,- kr til arbejdet. Nærmere informationer følger.

UDBJERG SOGNS KIRKEBLAD

VARMESTUEN

Østergade 37, 6270 Tønder

Varmestuen tilbyder

Hyggeligt samvær, nogen at snakke med, stilhed & hygge med andre, en kop kaffe og en bid mad (gratis). Blot må der ikke nydes alkohol, og ikke bruges eller omsættes rusgifte, mens du er i varместuen.

Åbningstider

Tirsdag, torsdag og søndag kl. 19.00 – 21.00

MANDEKOR I KIRKEN

Torsdag den 10. september 2020 kl 19.00 får vi i kirken igen besøg af Wladimir-mandekoret fra Moskva.

Entreen er gratis, men koret modtager gerne et bidrag til et børnesygehus i Moskva.

DANSKE GUDSTJENESTER

AUGUST 2020

Den 02. august kl. 14.00

Christina Rygaard Kristiansen

SEPTEMBER 2020

Den 06. september kl 10.00

Christina Rygaard Kristiansen (transmitteres i DR)

TYSKE GUDSTJENESTER

AUGUST 2020

Den 09. August kl. 10.00

Dorothea Lindow

SEPTEMBER 2020

Den 13. September kl. 14.00

Dorothea Lindow

KIRKEBIL

Til såvel danske som tyske gudstjenester i Udbjerg eller andre kirkelige arrangementer for menigheden kan man gratis bestille kirkebil. Søndage hvor der ikke er dansk eller tysk gudstjeneste i Udbjerg, kan man også gratis bestille kirkebil til gudstjenester i Tønder og Møgeltønder. **Kirkebil bestilles hos Tønder Taxa tlf. 7472 2900. Bilen bestilles senest dagen før kl. 16.00.**

ADRESSER OG TELEFONER

Internet: www.sogn.dk/ubjerg

Sognepræst

Kirsten Elisabeth Christensen
Kirkepladsen 3, 6270 Tønder
Tlf. 2035 7953

Tysk præst

Dorothea Lindow
Kirkepladsen 5, 6270 Tønder
Tlf. 2035 7964

Organist

Erika Bultmann
Waldweg 4,
Humptrup
Tlf. 0049 4663 187603

Kirkegårdsleder

Jørn Skov
Ribelandevej 47, 6270 Tønder
Tlf. 2126 0880
8.00 – 14.00

Tysk kirkesanger

Heidi Lutter
Broder-Nissen-Weg 14,
Neukirchen
Tlf. 0049 4664 432

Dansk kirkesanger

Renate Osterholz
Klostergade 14
6240 Løgumkloster
Tlf. 2176 5703

Kirkeværge og kasserer

Jacob Tygsen
Søndersøvej 1, Udbjerg
Tlf. 7472 1484

Menighedsrådets formand

Jacob Lorenzen
Sønderbækvej 17, Sød
Tlf. 7472 4248

REDAKTION

Jacob Tygsen

Stof til næste nummer af kirkebladet
skal være os i hænde senest den 16. september 2020